

28. јун

...Овде је све топлије. Врућина ме је ухватила неспремног, пошто овде имам само зимска одела. Уздишем и сањам о бекству са овог места. Али, где отићи? Волео бих да одем у Италију, у Комо, али сви се склањају са тамошње врућине. У читавој јужној Европи је врело. Волео бих да путујем паробродом од Трста до Одесе али, не знам колико је могуће далеко ићи сада у јуну, и у јулу. Не смета ми и да буде топло, понео бих одело од фланела. Признајем, стрепим од возње железницом. У возу је загушљиво, а нарочито са мојом астмом, која погорша и најнезнатнију ствар. Осим тога, од беча до Одесе нема вагона за спавање, па би било неудобно. Железницом би стигли кући и раније него што је потребно, а нисам имао довољно одмора. Овде је толико топло да човеку смета и његова одећа, не знам шта да радим. Олга је отишла у Фрајбург да ми наручи одело од фланела, овде Бадену, нема ни кројача ни обућара.

Свиђа ми се храна, али ми не одговара; стомак ми је стално узнемирен. Не смем да једем маслац. Очигледно је мој систем за варење уништен. Могао би се излечити једино ако ништа не бих јео. А једини лек за астму је да се не крећем.

Нисам видео ни једну пристојно обучену Немиицу. Недостатак укуса ме депримира.

Буди здрава и срећна. Пиши.

Љубим те. Твој, А.

-